

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. október 24. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatali visszaélés büntette miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. május 8. napján kihirdetett Kb.IV.18/2012/9. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A vádlottat a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. május 8. napján kihirdetett KB.IV.18/2012/9. számú ítéletével az ellene a Btk.225.§-ába ütköző hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól bizonyítékok hiányában felmentette. Megállapította, hogy az ügyben felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Három napi gondolkodási időt követően az elsőfokú bíróság ítéletét a katonai ügyész tudomásul vette, a vádlott és védője azonban törvényes határidőn belül bűncselekmény hiányában történő felmentés érdekében fellebbezést jelentettek be.

A védő mellékelte fellebbezése írásbeli indokolását is, melyben fellebbezését továbbra is fenntartva indítványozta az ítélet indokolásának megváltoztatását. Álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a vádlott nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, ezért bűncselekmény hiányában történő felmentésének van helye. Kifejtette, hogy a cselekmény bizonyítása esetén sem lenne alkalmas a hivatali visszaélés büntettének megállapítására, mivel annak társadalomra veszélyessége hiányzik. Álláspontja szerint ebben az esetben is védence bűncselekmény hiányában történő felmentésének van helye.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.662/2012. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében fellebbezését, annak írásbeli indokolásával egyezően fenntartotta. Kifejtette, hogy a sértett 67 évesen először került bv. intézetbe, rossz idegállapotban volt és álmatlanságban szenvedett. Bár a sértett zárkatársa megerősítette azon állítását, hogy a vádlott a hessz lámpa használatával őket indokolatlanul zavarta, mindezt nem támasztotta alá a vádlott mozgását és a lámpa működését rögzítő számítógépes rendszer. Ezért csak azt nem lehet megállapítani, hogy a vád tárgyává tett cselekmény miként történt, az azonban ítéleti bizonyossággal megállapítható, hogy a vádlott nem járt azon a körleten a vádbeli időben, ahol a sértett elhelyezésre került és ezért nem is róható terhére a hivatali visszaélés büntette. Indítványozta ezért védence bűncselekmény hiányában történő felmentését. Perbeszédében megismételte azt a jogi álláspontját

is, hogy a cselekmény bizonyítása esetén sem lenne alkalmas a hivatali visszaélés büntettének megállapítására, mivel hiányzik annak társadalomra veszélyessége.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, figyelemmel volt arra, hogy kiemelt ügyben folytatja eljárását. A tárgyaláson a releváns bizonyítékokat számba vette, azokat egyenként és összefüggésükben is értékelte. Figyelembe vette a vádat alátámasztó és az azt cáfoló bizonyítékokat és mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács, az ellentétes bizonyítékokra figyelemmel, helyesen rögzítette ítéletének 2. oldal utolsó bekezdésében, hogy kétséget kizáró módon nem lehetett megállapítani, hogy a vádlott szolgálati kötelemét megszegte volna, illetve hivatali hatalmával vagy helyzetével visszaélve a hessz lámpát indokolatlanul felkapcsolta és bármilyen fenyegető vagy félelmet keltő hangot vagy kijelentést tett volna a 149-es zárában.

A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete, annak tényállása mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt elfogadta felülbírlata alapjául.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentése érdekében előterjesztett fellebbezéssel.

Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének mindenben eleget tett, a vádlott bűnösségét és azt cáfoló bizonyítékokat egyaránt mérlegelési jogkörébe vonta. Ennek során alakította ki azt a meggyőződését, hogy a vádlott bűnösségét alátámasztó bizonyítékok - a sértett, illetve az azt alátámasztó tanú vallomása - a rendelkezésre álló objektív bizonyítékok tükrében (számítógépes rendszer adatai) nem jelentenek olyan bizonyítékot, amely alapján kétséget kizáróan lehetne következtetni a vádlott bűnösségére. Az ellentétes bizonyítékok miatt ítéleti bizonyossággal azonban az sem zárható ki, hogy a vádlott elkövette a terhére rótt bűncselekményt, ugyanakkor ennek ellenkezője sem állítható. Ezért az elsőfokú bíróság a Be.4.§ (2) bekezdésére figyelemmel - mely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére - törvényesen mentette fel a vádlottat bizonyítékok hiányában az ellene emelt vád alól.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal a védői érveléssel sem, mely szerint a vádlott cselekménye bebizonyítottság esetén sem lenne alkalmas a hivatali visszaélés büntettének megállapítására.

A Btk.225.§-ában írt hivatali visszaélés büntettét az a hivatalos személy követi el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi, hatáskörét túllépi vagy hivatali helyzetével egyébként visszaél. Az irányadó bírói gyakorlat szerint az a hivatalos személy, aki az állampolgárok zaklatása érdekében jogtalanul visszaél hivatali helyzetével,

megvalósítja a Btk.225.§-ában írt bűncselekményt. A fogvatartottak ijesztgetése, pihenésükben való indokolatlan megzavarása, a másodfokú bíróság álláspontja szerint kimeríti e bűncselekmény törvényi tényállási elemeit. Megállapítható ebben az esetben a jogtalan hátrány okozásának célzata is. A vádlott bizonyítékok hiányában történő felmentésének tehát azért volt helye adott esetben, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztották ítéleti bizonyossággal alá a vádban írt cselekmény elkövetését.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. október 24. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

Budapest, 2012. október 24.

**Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke**

A kiadmány hiteléül:

**Tóth Mihályné
tisztviselő**